

31989L0048

24.1.1989

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

L 19/16

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 21 декември 1988 година
относно обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършването
на професионално образование и обучение с минимална продължителност от три години

(89/48/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 49, член 57, параграф 1 и член 66 от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

в сътрудничество с Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че по силата на член 3, буква в) от Договора премахването на преградите между държавите-членки пред свободното движение на хора и услуги е една от целите на Общността; като има предвид, че по отношение на гражданите на държавите-членки това включва по-специално възможността да упражняват професия в качеството си на самостоятелно заети или заети в друга държава-членка, която е различна от тази, в която са придобили професионалните си квалификации;

като има предвид, че досега приетите от Съвета разпоредби, по силата на които държавите-членки с оглед на професионалните цели взаимно си признават дипломите за висше образование, издадени на тяхна територия, засягат само няколко професии; като има предвид, че равнището и продължителността на обучението, които обуславят достъпа до тези професии, са регламентирани по сходен начин във всички държави-членки или са били предмет на

минимално хармонизиране, необходимо за въвеждането на такива секторни системи за взаимно признаване на дипломи;

като има предвид, че с оглед да се отговори бързо на очакванията на европейските граждани, които притежават дипломи за висше образование, удостоверяващи завършено професионално обучение и издадени в друга държава-членка, различна от тази, в която желаят да упражняват своята професия, е уместно да се въведе също друг начин за признаване на тези дипломи, който да улеснява тези граждани да упражняват всички професионални дейности, за които в приемашата държава-членка се изисква завършено обучение след средното образование, доколкото те притежават такива дипломи, които ги подготвят за тези дейности, удостоверяват най-малкото тригодишен цикъл на обучение и са издадени в друга държава-членка;

като има предвид, че подобен резултат може да се постигне чрез въвеждането на обща система за признаване на дипломите за висше образование, издадени след завършено професионално обучение с минимална продължителност от три години;

като има предвид, че що се отнася до професиите, за чието упражняване Общността не е определила минимално равнище на необходимата квалификация, държавите-членки запазват възможността си да определят това равнище с цел да гарантират качеството на услугите, предоставяни на тяхна територия; като има предвид, че въпреки това те не могат, без да нарушат задълженията си, установени в член 5 от Договора, да налагат на гражданин на друга държава-членка да придобие квалификации, които те обикновено определят само като се позовават на дипломите, издадени в рамките на тяхната национална образователна система, докато заинтересованото лице вече е получило всички или част от тези квалификации в друга държава-членка; като има предвид, че поради това всяка приемаша държава-членка, в която е регламентирана

⁽¹⁾ ОВ С 217, 28.8.1985 г., стр. 3 и ОВ С 143, 10.6.1986 г., стр. 7.

⁽²⁾ ОВ С 345, 31.12.1985 г., стр. 80 и ОВ С 309, 5.12.1988 г.

⁽³⁾ ОВ № С 75, 3.4.1986 г., стр. 5.

падена професия, се задължава да се съобразява с квалификациите, придобити в друга държава-членка, и да преценява дали те отговарят на изискваните от нея;

като има предвид, че сътрудничеството между държавите-членки може да ги улесни да спазват тези задължения; като има предвид, че следователно е уместно да се определят условията и редът за това;

като има предвид в частност, че е уместно се определи понятието регламентирана професионална дейност, с оглед да се отчетат различните национални социологически реалности; като има предвид, че като такава се приема професионалната дейност, достъпът до която в една държава-членка е подчинен на притежаването на диплома, но също така тази, до която достъпът е свободен, когато се упражнява под професионално звание, запазено за тези, които отговарят на определени условия за квалификация; като има предвид, че професионалните сдружения или организации, които присвояват на своите членове такива звания и които са признати от официалните органи, не могат да се позовават на своя частен характер, за да се въздържат да прилагат предвидената от настоящата директива система;

като има предвид, че също така е необходимо да се определят характерните черти на професионалния опит или на стажа за приспособяване, които приемащата държава-членка може да изисква от заинтересованото лице, освен дипломата за висше образование, когато неговите квалификации не отговарят на изискваните от националните разпоредби;

като има предвид, че вместо стаж за приспособяване може да се въведе изпит за правоспособност; че ефектът и от единия, и от другия ще бъде подобряване на съществуващото положение в областта на взаимното признаване на дипломите между държавите-членки и следователно улесняване свободното движение на хора вътре в Общността; като има предвид, че тяхната функция е да преценят правоспособността на мигранта, който е лице, получило професионална подготовка в друга държава-членка, да се приспособи към новата си професионална среда; като има предвид, че от гледна точка на мигранта предимството на изпита за правоспособност е съкращаване на периода на приспособяване; като има предвид, че по начало изборът между стаж за приспособяване и изпит за правоспособност трябва да се прави от мигранта; като има предвид, че, въпреки това, естеството на някои професии е такова, че следва да се разреши на държавите-членки при определени условия да налагат или стаж, или изпит; като има предвид, че в частност различията между правните системи на държавите-членки, независимо от различното им значение в отделните държави-членки, дават основание за специални разпоредби, тъй като обучението, удостоверявано с диплома, удостоверения или с други документи за официална квалификация в областта на правото на държавата-членка по произход по начало не обхваща правните познания, които се изискват в приемащата държава-членка, що се отнася до съответната правна област;

като има предвид, че освен това общата система за признаване на дипломите за висше образование няма за цел нито да промени професионалните правила, включително деонтологическите, които се прилагат спрямо всяко лице, което упражнява професия на територията на друга държава-членка, нито да освободи

мигрантите от спазването на тези правила; като има предвид, че тя предвижда само подходящите мерки, които дават възможност да се гарантира, че мигрантът спазва професионалните правила в приемащата държава-членка;

като има предвид, че член 49, член 57, параграф 1 и член 66 от Договора възлагат на Общността компетенциите да приема разпоредбите, необходими за въвеждането и функционирането на такава система;

като има предвид, че общата система за признаване на дипломите за висше образование по никакъв начин не засяга прилагането на член 48, параграф 4 и член 55 от Договора;

като има предвид, че една такава система, като укрепва правото на европейския гражданин да използва своите професионални познания във всяка държава-членка, същевременно доразвива и укрепва неговото право да придобива такива познания там, където той желае;

като има предвид, че след известен период на прилагане трябва да се направи оценка на ефикасността от действието на тази система, в частност с оглед да се определи доколко тя може да се усъвършенства или да се разшири нейният обхват,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

По смисъла на настоящата директива:

а) „диплома“ е всяка диплома, удостоверение или други документи за официална квалификация или всяка съвкупност от такива дипломи, удостоверения или други документи:

- които са издадени от компетентния орган в държава-членка, определен като такъв от законите, подзаконовите или административните разпоредби на тази държава,
- от които е видно, че титулярът успешно е завършил курс на образование след средното образование с минимална продължителност от три години или с равностойна продължителност на непълна заетост в университет или във висше учебно заведение, или в друго учебно заведение със същото равнище на обучение, и при необходимост, че той е завършил успешно професионалното обучение, което се изисква в допълнение към курса на образование след средното образование, и
- от които е видно, че титулярът притежава изискваните професионални квалификации за достъп или за упражняване на регламентирана професия в тази държава-членка,

доколкото образованието, за което е издадена тази диплома, удостоверение или други документи за официална квалификация, в преобладаващата си част е получено в Общността, или доколкото неговият титуляр има професионален стаж от три години, удостоверен от държавата-членка, която е признала неговата диплома, удостоверение или други документи за официална квалификация, издадени в трета страна.

Приема се за диплома по смисъла на първа алинея всяка диплома, удостоверение или други документи за официална

квалификация, или всяка съвкупност от такива дипломи, удостоверения или други документи, които са издадени от компетентните органи на държава-членка, доколкото тя удостоверява обучение, което е придобито в Общността и е признато от компетентния орган на тази държава-членка, че има равносложно равнище и дава същите права за достъп или за упражняване на регламентирана професия.

- б) „приемаща държава-членка“ е държавата-членка, в която гражданин на държава-членка е подал молба да упражнява професия, регламентирана от нея, без да е получил там дипломата, на която се позовава, или без да е упражнявал там първоначално въпросната професия;
- в) „регламентирана професия“ е дейността или съвкупността от регламентираните професионални дейности, които съставляват тази професия в държава-членка;
- г) „регламентирана професионална дейност“ е професионалната дейност, достъпът до която или нейното упражняване, или условията и редът за упражняване в една държава-членка са подчинени, пряко или непряко, от законовите, подзаконовите или административните разпоредби, на притежаването на диплома. В частност условия и ред за упражняване на регламентирана професионална дейност са:
- упражняването на дейност под професионално звание, доколкото притежаването на това звание е разрешено единствено на притежателите на диплома, определена от законовите, подзаконовите или административните разпоредби,
 - упражняването на професионална дейност в областта на здравеопазването, доколкото националният режим подчинява възнаграждението и/или заплащането на тази дейност на притежаването на диплома.

Когато не се прилага първата алинея, приема се за регламентирана професионална дейност професионалната дейност, която се упражнява от членовете на сдружение или организация, чиято цел е да насърчава и да поддържа високо равнище във въпросната професионална област и която с оглед постигането на тази цел е призната от държавата-членка под специална форма, и:

- издава диплома на своите членове,
- изисква спазването на професионални правила, установени от нея, и
- им предоставя правото да се ползват от звание, съкращение или качество, което съответства на тази диплома.

Неизчерпателен списък на сдруженията или организациите, които към момента на приемането на настоящата директива отговарят на условията по алинея втора, се съдържа в

приложението. Винаги, когато държава-членка признава сдружение или организация, съгласно втора алинея, тя уведомява за това Комисията, която публикува тази информация в *Официален вестник на Европейските общности*.

- д) „професионален стаж“ е действителното законно упражняване на съответната професия в държава-членка;
- е) „стаж за приспособяване“ е упражняването на регламентирана професия, което се осъществява в приемащата държава-членка под контрола на квалифициран професионалист и евентуално се придружава от допълнително обучение. Стажът подлежи на оценка. Условията и редът за стажа и неговата оценка, както и статутът на стажанта-мигрант се определят от компетентния орган на приемащата държава-членка;
- ж) „изпит за правоспособност“ е проверката на професионалните познания на молителя с цел е да се оцени правоспособността на молителя да упражнява регламентирана професия в тази държава-членка.

С оглед провеждането на този изпит компетентните органи съставят списък на областите, които чрез сравнение между обучението, изисквано в тяхната държава, и това, получено от молителя, не са обхванати от дипломата или от други документи за официална квалификация, на които молителят се позовава.

Изпитът за правоспособност трябва да отчита факта, че молителят е професионалист, получил квалификация в държава-членка по произход или в държавата-членка, от която идва. Той обхваща области, които се избират измежду фигуриращите в списъка и чието познаване е съществено условие за способността да се упражнява професията в приемащата държава-членка. Този изпит може също така да обхваща познаването на деонтологията, която се прилага за съответните дейности в държавата-членка. Условията и редът на изпита за правоспособност се определят от компетентните органи на посочената държава при спазване на правилата на общностното право.

Статутът на молителя в приемащата държава-членка, който желае да се подготви за изпита за правоспособност в тази държава-членка, се определя от компетентните органи на тази държава.

Член 2

Настоящата директива се прилага за всеки гражданин на държава-членка, който желае да упражнява на свободна практика или на платена служба регламентирана професия в приемаща държава-членка.

Настоящата директива не се прилага за професиите, предмет на специална директива, която установява взаимното признаване на дипломите между държавите-членки.

Член 3

Когато в приемащата държава-членка достъпът или упражняването на регламентирана професия са подчинени на притежаването на диплома, компетентният орган не може поради липса на квалификация да откаже на гражданин на държава-членка да има достъп или да упражнява тази професия при същите условия като за нейните граждани:

- a) ако молителят притежава диплома, която се изисква от друга държава-членка за достъп или за упражняване на същата тази професия на нейна територия и която е получена в държава-членка; или
- b) ако молителят е упражнявал на пълно работно време тази професия в продължение на две години през последните десет години в друга държава-членка, която не регламентира тази професия по смисъла на член 1, буква в) и член 1, буква г), първа алинея и притежава документи за една или повече официални квалификации:
 - които са издадени от компетентния орган на държава-членка, определен в съответствие със законовите, подзаконовите или административните разпоредби на тази държава,
 - от които е видно, че титулярът успешно е завършил цикъл образование след средното образование с минимална продължителност от три години или с равностойна продължителност на непълна заетост в университет или във висше учебно заведение, или в друго учебно заведение със същото равнище на образование в държава-членка и при необходимост, че успешно е завършил обучение, изисквано в допълнение към цикъла на обучението след средното образование, и
 - които са го подготвили за упражняването на тази професия.

Приемат се за доказателство за официална квалификация по смисъла на първа алинея всеки документ или съвкупност от документи за официална квалификация, издадени от компетентния орган на държава-членка, доколкото удостоверяват успешно завършено в Общността обучение и са признати за равностойни от тази държава-членка, при условие че останалите държави-членки и Комисията са били уведомени за това признаване.

Член 4

1. Член 3 не препятства приемащата държава-членка да изисква също така от молителя:

- a) да докаже, че притежава професионален стаж, когато продължителността на обучението, на което се позовава по силата на член 3, букви а) и б), е по-малка с една година от изискваната в приемащата държава-членка. В този случай продължителността на изисквания професионален стаж:
 - не може да надхвърля два пъти размера на недостигащия период на обучение, когато недостигащият период се отнася за цикъла на обучение след средното образование и/или за професионален стаж под контрола на ръководител на стажа и е завършил с изпит,

— не може да надхвърля периода на недостигащия професионален стаж, когато този стаж се отнася за професионална практика, осъществявана с помощта на квалифициран професионалист.

Що се отнася до дипломите по смисъла на член 1, буква а), последна алинея, продължителността на обучението, признато за равностойно, се изчислява в зависимост от обучението, определено в член 1, буква а).

При прилагането на настоящата буква трябва да се има предвид професионалният стаж, визиран в член 3, буква б).

При всяко положение изискваният професионален стаж не може да надхвърля четири години.

- b) да положи стаж за приспособяване в продължение на най-много три години или да се яви на изпит за правоспособност:
 - когато полученото от него обучение съгласно член 3, букви а) и б) обхваща области, които съществено се различават от тези, обхванати от дипломата, изисквана в приемащата държава-членка, или
 - когато в предвидения в член 3, буква а) случай регламентираната професия в приемащата държава-членка включва една или няколко регламентиранни професионални дейности, които не съществуват в регламентираната професия в държавата-членка по произход или по местопребиване на молителя и това различие се характеризира със специално обучение, изисквано в приемащата държава-членка и обхваща области, които съществено се различават от тези, обхванати от дипломата, на която молителят се позовава, или
 - когато в предвидения в член 3, буква б) случай регламентираната професия в приемащата държава-членка обхваща една или повече регламентиранни професионални дейности, които не съществуват в професията, упражнявана от молителя в държавата-членка, от която произхожда или идва и това различие се характеризира със специално обучение, изисквано в приемащата държава-членка и обхваща области, които съществено се различават от тези, обхванати от документа или документите, на които молителят се позовава.

Ако приемащата държава-членка се възползва от тази възможност, тя трябва да предостави на молителя възможността да избира между стажа за приспособяване и изпита за правоспособност. За професиите, за чието упражняване се изисква точно познаване на националното право и чиито съществен и постоянен елемент е даването на съвети и/или оказването на помощ по националното право, приемащата държава-членка може чрез дерогиране на този принцип да изисква или стаж за адаптиране, или изпит за правоспособност. Ако приемащата държава-членка възнамерява да приложи дерогиране на възможността за избор на молителя за други професии, прилага се предвидената в член 10 процедура.

2. Въпреки това, приемащата държава-членка не може да прилага кумулативно разпоредбите на параграф 1, букви а) и б).

Член 5

Без да се засягат разпоредбите на член 3 и 4, всяка държава-членка има възможността да разреши на молителя, с оглед да се подобрят условията за приспособяването му към професионалната среда в тази държава, да изкара, на основата на равнозначност, частта от професионалния стаж, състояща се от професионална практика, осъществявана с помощта на квалифициран професионалист, която той не е положил в държавата-членка по произход или в държавата-членка, от която идва.

Член 6

1. Компетентният орган на приемащата държава-членка, която подчинява достъпа до регламентирана професия на представянето на доказателства за почтеност, морал или за необявяване в несъстоятелност, или която отлага или забранява упражняването на такава професия в случай на тежка професионална грешка или престъпление, приема като достатъчно доказателство за гражданите на държавите-членки, които желаят да упражняват тази професия на негова територия, да представят документи, издадени от компетентните органи на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идват, от които е видно, че тези изисквания са удовлетворени.

Когато документите, визириани в първа алинея, не са издадени от компетентните органи на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждият гражданин, те се заместват с клетвена декларация или в държавите-членки, в които не съществува такава клетвена декларация, — с тържествена декларация, направена от заинтересованото лице пред компетентния съдебен и/или административен орган, или при необходимост пред нотариус или пред квалифициран професионален орган на държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва, който ще издаде удостоверение, доказващо тази клетва или тази тържествена декларация.

2. Когато компетентният орган на приемащата държава-членка изисква от гражданите на тази държава-членка, с оглед достъпа или упражняването на регламентирана професия, документ за физическото или психическото здраве, тя приема като достатъчно доказателство в това отношение представянето на документ, който се изисква в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждият гражданин.

Когато държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждият гражданин, не изисква документ от такова естество за достъпа или упражняването на въпросната професия, приемащата държава-членка приема от такива граждани удостоверение, издадено от компетентен орган на тази държава, съответстващо на удостоверенията на приемащата държава-членка.

3. Компетентният орган на приемащата държава-членка може да изисква документите или удостоверенията, посочени в параграф 1 и 2, да не са издадени преди повече от три месеца към датата на представянето им.

4. Когато компетентният орган на приемащата държава-членка изисква от гражданите на тази държава-членка полагането на клетва или тържествена декларация за достъпа или за

упражняването на регламентирана професия и в случая, когато формата на тази клетва или декларация не може да се използва от гражданите на останалите държави-членки, тя следи на заинтересованите лица да се предостави подходяща и равностойна форма.

Член 7

1. Компетентният орган на приемащата държава-членка признава на гражданите на държавите-членки, които отговарят на условията за достъп и за упражняване на регламентирана професия на негова територия, правото да носят професионалното звание на приемащата държава-членка, което съответства на тази професия.

2. Компетентният орган на приемащата държава-членка признава на гражданите на държавите-членки, които отговарят на условията за достъп и за упражняване на регламентирана професионална дейност на негова територия, правото да използват своето законно придобито професионално звание в държавата-членка по произход или в държавата-членка, от която идват, и евентуално неговото съкращение на езика на тази държава. Приемащата държава-членка може да изисква това звание да бъде последвано от наименованието и мястото на установяване или на учебното заведение, или на комисията, които са го присвоили.

3. Когато в приемащата държава-членка дадена професия е регламентирана от сдружение или организация, визириани в член 1, буква г), гражданите на държавите-членки нямат право да използват професионалното звание, присвоено от тази организация или сдружение, или от неговото съкращение, ако не представят доказателства за членство в споменатата организация или сдружение.

Когато сдружението или организацията подчиняват придобиването на членство на определени квалификации, те могат да постъпват така по отношение на гражданите на други държави-членки, които притежават диплома по смисъла на член 1, буква а) или официална квалификация по смисъла на член 3, буква б), само при предвидените в настоящата директива условия, и по-специално членове 3 и 4.

Член 8

1. Приемащата държава-членка приема като доказателство, че са изпълнени условията на членове 3 и 4, удостоверенията и документите, издадени от компетентните органи на държавите-членки, които заинтересованото лице трябва да приложи като доказателство към молбата си за упражняване на съответната професия.

2. Процедурата за разглеждане на молбата за упражняване на регламентирана професия трябва да приключи във възможно най-кратки срокове и да завърши с мотивирано решение на компетентния орган на приемащата държава-членка най-късно четири месеца, считано от подаването на пълното досие на заинтересованото лице. Решението или липсата на решение подлежат на съдебно обжалване по вътрешното право.

Член 9

1. Държавите-членки определят в предвидения в член 12 срок компетентните органи, оправомощени да разглеждат молбите и да вземат решенията, посочени в настоящата директива.

Те уведомяват за това останалите държави-членки и Комисията.

2. Всяка държава-членка определя координатор на дейността на органите, посочени в параграф 1, и уведомява за това останалите държави-членки и Комисията. Неговата роля е да съдейства за еднаквото спазване на настоящата директива по отношение на всички съответни професии. Към Комисията се създава координационна група, която се състои от координаторите, определени от всяка държава-членка, или от техен заместник, и се председателства от представител на Комисията.

Задачата на тази група е:

- да съдейства за прилагането на настоящата директива,
- да събира всяка информация, която е полезна за нейното прилагане в държавите-членки.

Тя може да провежда консултации с Комисията относно евентуалните изменения на действащата система.

3. Държавите-членки вземат мерки за предоставяне на необходимата информация за признаването на дипломите в рамките на настоящата директива. Те могат да бъдат подпомагани в тази задача от информационен център за академично признаване на дипломите и периодите на обучение, създаден от държавите-членки съгласно резолюцията на Съвета и на министрите на образованието от заседанието на Съвета на 9 февруари 1976 г. ⁽¹⁾ и, при необходимост, от съответните професионални сдружения и организации. Комисията предприема необходимите инициативи за осигуряване развитието и координирането на предаването на необходимата информация.

Член 10

1. Когато държава-членка възнамерява, прилагайки член 4, параграф 1, буква б), втора алинея, да не предоставя на молителя за професия по смисъла на настоящата директива да избира между стажа за приспособяване и изпита за правоспособност, тя незабавно предоставя на Комисията проекта на въпросната разпоредба. Същевременно тя уведомява Комисията за мотивите, поради които е необходимо да постанови такава разпоредба.

Комисията веднага запознава останалите държави-членки с проекта; тя може също така да проведе консултации по този проект с координационната група, визирана в член 9, параграф 2.

2. Без да се засяга възможността на Комисията и на останалите държави-членки да представят възражения по проекта, държавата-членка може да приеме разпоредбата, само ако с решение Комисията не е представила възраженията си в срок от три месеца.

3. По молба на държава-членка или на Комисията държавите-членки ги уведомяват незабавно за окончателния текст на разпоредба във връзка с прилагането на настоящата директива.

Член 11

Считано от изтичането на срока, предвиден в член 12, държавите-членки предават на Комисията, на всеки две години, отчет за прилагането на въведената система.

Освен общите постановки, този доклад съдържа статистическа извадка за приетите решения, както и описание на основните проблеми, свързани с прилагането на директивата.

Член 12

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива, в срок до две години от нейното нотифициране ⁽²⁾. Те незабавно информират Комисията за това.

Държавите-членки уведомяват Комисията за текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 13

Най-късно пет години след датата, посочена в член 12, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за състоянието на прилагането на общата система за признаване на дипломите за висше образование, които удостоверяват професионални обучения с минимална продължителност от три години.

След провеждането на всички необходими консултации, тя представя по този повод своите заключения относно измененията и допълненията, които могат да се внесат във въведената система. Комисията представя в същото време предложения за усъвършенстване на съществуващите правни уредби с оглед да се улесни свободното движение, правото на установяване и свободното предоставяне на услуги на лицата, визиращи в настоящата директива.

Член 14

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 21 декември 1988 година.

За Съвета

Председател

V. PAPANDREOU

⁽¹⁾ ОВ С 38, 19.2.1976 г., стр. 1.

⁽²⁾ Държавите-членки са уведомени за настоящата директива на 4 януари 1989 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на професионалните сдружения или организации, които отговарят на условията по член 1, буква г), втора алинеяИРЛАНДИЯ ⁽¹⁾

1. The Institute of Chartered Accountants in Ireland ⁽²⁾
2. The Institute of Certified Public Accounters in Ireland ⁽²⁾
3. Institutions of Engineering of Ireland ⁽²⁾
4. Institution of Engineers of Ireland
5. Irish Planning Institute

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

1. Institute of Chartered Accountants in England and Wales
2. Institute of Chartered Accountants of Scotland
3. Institute of Chartered Accountants in Ireland
4. Chartered Association of Certified Accountants
5. Chartered Institute of Loss Adjusters
6. Chartered Institute of Management Accountants
7. Institute of Chartered Secretaries and Administrators
8. Chartered Insurance Institute
9. Institute of Actuaries
10. Faculty of Actuaries
11. Chartered Institute of Bankers
12. Institute of Bankers in Scotland
13. Royal Institution of Chartered Surveyors
14. Royal Town Planning Institute
15. Chartered Society of Physiotherapy
16. Royal Society of Chemistry
17. British Psychological Society
18. Library Association
19. Institute of Chartered Foresters
20. Chartered Institute of Building
21. Engineering Council
22. Institute of Energy
23. Institution of Structural Engineers
24. Institution of Civil Engineers
25. Institution of Mining Engineers
26. Institution of Mining and Metallurgy

⁽¹⁾ Гражданите на Ирландия са също членове на следните сдружения и организации в Обединеното кралство:

Institute of Chartered Accountants in England and Wales
Institute of Chartered Accountants of Scotland
Institute of Actuaries
Faculty of Actuaries
The Chartered Institute of Management Accountants
Institute of Chartered Secretaries and Administrators
Royal Town Planning Institute
Royal Institution of Chartered Surveyors
Chartered Institute of Building.

⁽²⁾ Единствено за целите на проверката на сметките.

27. Institution of Electrical Engineers
 28. Institution of Gas Engineers
 29. Institution of Mechanical Engineers
 30. Institution of Chemical Engineers
 31. Institution of Production Engineers
 32. Institution of Marine Engineers
 33. Royal Institution of Naval Architects
 34. Royal Aeronautical Society
 35. Institute of Metals
 36. Chartered Institution of Building Services Engineers
 37. Institute of Measurement and Control
 38. British Computer Society
-